

mendūm
non est.
Doct. ad Tit.
J. De injur
mūm: 20.

(55)

Et si vero
in dubio
omnis inju
ria dolo
et animo
injuriandi
facta cen
setur, ni
si proferens
verba per
se injuri
osa aliud
docuerit
atque in
nocentiam

nocentiam,
suam proba
verit. attā
men si vero
ba talia
sint, quā
injuriā
indiferenter
et necessario
non impor
tant, hāud
locum habe
bit injuri
arum actio,
nisi prius
actor ani
mum inju
riandi proba
verit. Carp.
part. 1. const. 42.
Defin.